

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ที่ 13235 ลงวัน

25.8.2559 ณ 18.30

ตัวบทสุด

ที่ นร ๐๕๐๓/๗๔๖

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๓/๓๑๐๘๒
ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๙

ตามที่คณะกรรมการได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๙ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกាតรจพิจารณาแล้ว โดยมอบหมายให้เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีการับความเห็นของกระทรวงพลังงานและกระทรวงสาธารณสุข ไปพิจารณา แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภานิตบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ก่อนเสนอสภานิตบัญญัติแห่งชาติต่อไป นั้น

บัดนี้ ได้ดำเนินการพิจารณาแล้ว ขอเรียนชี้แจงว่า

๑. กรณีที่กระทรวงพลังงานมีข้อสังเกตให้เพิ่มเติมร่างกฎหมายเพื่อให้สามารถเก็บภาษีสรรพสามิตก๊าซ LPG ภาคชนส่งที่หัวจ่ายได้นั้น เห็นว่า หลักการการจัดเก็บภาษีสรรพสามิต สำหรับสินค้าตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ได้กำหนดให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษี สำหรับสินค้าที่ต้องเสียภาษีสรรพสามิต ตามอัตราที่ระบุไว้ในบัญชีพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต โดยความรับผิดชอบในการเสียภาษีจะเกิดขึ้นในเวลาที่นำสินค้าออกจากโรงงานอุตสาหกรรม เนื่องจากหน้าที่ในการเสียภาษีสรรพสามิตเป็นของผู้ประกอบอุตสาหกรรม ดังนั้น เมื่อมีการนำก๊าซออกจากโรงงานอุตสาหกรรมไปยังสถานีจำหน่ายก๊าซ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมก็จะต้องเสียภาษีสรรพสามิตไปแล้ว สำหรับสถานีจำหน่ายก๊าซเป็นเพียงผู้ซื้อก๊าซจากผู้ประกอบอุตสาหกรรมมาจำหน่ายต่อให้แก่ผู้บริโภค จึงไม่ใช้ผู้ผลิตสินค้าซึ่งมีหน้าที่ต้องเสียภาษีสรรพสามิตแต่อย่างใด อย่างไรก็ต้องจะมีการปรับเปลี่ยนหลักการในการจัดเก็บภาษีตามข้อเสนอของกระทรวงพลังงาน ก็เป็นเรื่องที่กระทรวงการคลังจะต้องมีการพิจารณาถึงความเหมาะสมและภาระในการดำเนินการต่อไป

๒. กรณีที่กระทรวงสาธารณสุขมีข้อสังเกตว่าร่างพระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติที่ไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ นั้น ขอเรียนว่า ในขั้นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) ได้มีการพิจารณาข้อสังเกตในเรื่องนี้แล้วว่า ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. มีวัตถุประสงค์ในการกำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตเป็นสำคัญ ส่วนพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๓๕

และพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นกฎหมายที่ประสงค์จะควบคุม การบริโภคยาสูบและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อสุขภาพของประชาชน จึงมีวัตถุประสงค์การใช้ ที่แตกต่างกัน ดังนั้น การกำหนดหลักเกณฑ์ต่าง ๆ จึงเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกฎหมาย แต่ละฉบับ มิได้มีความขัดแย้งกันแต่อย่างใด และในการใช้กฎหมายก็จะต้องบังคับตามกฎหมาย ทั้งสองฉบับควบคู่กันไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายดิสทัต ໂທຣະກິດຍ)

เลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกา

กองกฎหมายการเงินการคลัง

ฝ่ายกฎหมายการคลัง

โทร. ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖-๔ ต่อ ๑๖๘๑ (นายกิตติศักดิ์ฯ)

โทรสาร ๐ ๒๒๒๖ ๕๑๖๗

www.krisdika.go.th

www.lawreform.go.th